

דברי תורה

מאת כ"ק מרכז אדמו"ר שליט"א

שנאמרו בסעודת ברית מילה של הילד יצחק נ"י בן הרב יחזקאל שרגא כ"ץ שליט"א

יום ה' פרשת שופטים תשפ"ג לפ"ק

ויצא לאור ע"י מכון מעדרני מלך וויען - גלון אלף ש"פ

זהנה תיבת צדק היא תואר לתורה תפלה וצדקה. כי צדק כמשמעותו כולל בתוכו נתינת צדקה. והוא תואר לתפלה כמאמרם (ברכות יד). אסור לו לאדם לעשות חפציו קודם שיתפלל, שנאמר (תהילים פה-יד) צדק לפני יהלך ושם בדרך פעמיו [צדך, תפלה], שמעדייקו לבוראו, והדר וישם פעמיו לררכי חפצין ע"ב. והוא תואר גם לתורה, כאמור (חולין פט) מה אומנתו של אדם בעולם הזה, ישים עצמו כאלים, שנאמר שם נה-ב) האמנים אלם, יכול אף לדברי תורה, תלמוד לומר צדק הדברון [צדך היינו דברי תורה אותו תדברון] ע"ב. ובכח השלשה דברים הנרמזים בתיבת צדק, יכולם לשנות המוליך לטובה, ולהעבירו ממקומו במערב, עד שיהא עומד במזרח, שהוא מקום חום.

וזהו שאמר הכתוב, צדק, צדק תרדוף, על ידי בה הلتורה או תפלה או צדקה שנרמזים בצדך. צדק תרדוף, תוכל לרדוף את המוליך ממקום חום הרاوي להולד, למען ראיו הבוה לא תהיה כמו שאין לו בנימ שהוא כתמת, אלא תהיה וירשת הארץ.

*

זהנה בברכת המזון (บทפלת הרחמן) אומרות על קיום מצות מילה, אשר שש לעשו צדק בגילה.

יש לומר כי מצות מילה שישראלי מקיימים, גם כן הוא זכות לשנות המוליך לטובה, כי מצות מילה ניתנה לשמונה, וזה רומו, כיطبع העולם נברא בשבעת הימים, וכל הדברים שבעלם כושפעים משבע המילוט ששולחות בעולם, ועל ידי מצות מילה יוצאים מחולתו של עולם, אשר אין מול לישראל, שגם אם המול מורה לרעה יכולם ישראל לשנותם לטובה. וגם מי שנולד בمولיך, שהשפugo לעשות את האדם אומלל בלילה, על ידי מצות מילה שאנו מקיימים אנו יוצאים ממה מול ורואין להולד. וזהו שאמרם במצווה זו, אשר שש לעשות צדק בגילה, שמצוה זו מביאה שמחה לשנות ולתunken הצדק, שהוא בו גילה.

ויתן ה' לרבות מהרך הנימול רוב נחת דקדושה, ו يوسف ממצוה זו שפע שנוכל להתרומות חוץ מהمول, רפואות ושועות לכל ישראל גם למעלה מגדרי הטבע, ונזכה לחודש מבורך בכל ברכות התורה, עדי נוכה לראות בישועתן של ישראל בב"א.

צדך צדק תרדוף למען תהיה וירשת את הארץ וגוי (ט-כ). ונראה דאיתא בגמרא (שבת קנה) רבינו אמר אומר מול מחכים [לפי המול היה החכמה], מול מעשר, ויש מול לישראל [שאין תפלה וצדקה משנה את המול]. רבינו יוחנן אמר אין מול לישראל [בדעת ידי תפלה וזכות משתנה מולו לטובה] ואך רב סבר אין מול לישראל שנאמר (בראשית ט-ה) וויצא אוטו החוצה, אמר ארזרום לפני הקב"ה, רבונו של עולם, בן ביתו ירוש אוטי. אמר לו, לאו, כי אם אשר יצא ממיעך. אמר לפניו רבונו של עולם, נסתכלתי באצטגניות [חכמת המولات] של ואני ראוי להולד בן. אמר לייה צא מאצטגניות של זהינו דכתיב וויצא אוטו החוצה חוץ מאצטגניותו שאין מול לישראל, מי דעתיך צדק אי צדק [שהוא מול שלך] במערב [שהוא מקום מזונן, ואין ראוי להולד], מהדרנא ומוקמיגיא ליה במנוחה [שהוא מקום חום], והיינו דכתיב [ישעה מא-ב] מי העיר מمزוח צדק [הקב"ה קרא להביאו למזרח] יקראהו לרגלו [בשבילו] ע"ב.

ואם כן שורת הדין שהנולד במול צדק, לא יהיה לו בנימ, אשר מי שאין לו בנימ חשוב במת, דכתיב (בראשית לא-א) הבה לי בנימ ואם אין מותה אנכי (נדירים סד). אמנים בישראל על ידי תפלה וצדקה וזכות משתנה מולו לטובה. והקב"ה מקור הטוב והחסד, מקדים רפואה למכה (מגילה יג), על כן אמרו (שם) האי מאן דנולד בצדך, יהא גבר צדקן במצוות צדקה לעניים, דקרי ליה מצוה בכל לשון אגדה] ע"ש. כדי שעל ידי מצות צדקה יהיה לו זכות להתחperf מולו שהוא ראוי להולד בנימ.

ולכן אברהם אבינו שהיה מופלג בגודל ממדת החסד וצדקה, ובוים שלishi למילתו היה יושב פתח האهل בחום הים (בראשית יח-א), וברש"י לאותם ייש עובר ושב ויכניסם בביתו ע"ב. על כן זכה בצדקתו להופך מול צדק, שהוא ראוי להולד בנימ.

ובמו כן מועיל זה תפלה, לעורר ולבקש רחמים, כי תפלה וצדקה מעבירין את רוע הגוירה. וכמו כן זכות של תורה עצומה מאד, שכח התורה יכולין לבטל כל הגירות לטובה, ולעשות חדשות בעולם, שהרי כל הבריאה היה על ידי התורה, ובמו שאמרו במדרש (ב"ר א-א) שהتورה אומרת כי הצעץ הקב"ה וברא את העולם ע"ב. ואא"ז הגה"ק הקול אריה זי"ע אמר על הפסוק (תהלים א-ב) ובתורתו יהגה יומם ולילה, רצחה לומר בכח התורה יכולם להגות שיחיה יום או לילה, כמו שאמר יהושע שמש בגבעון דום (יהושע י-יב) ע"ב.